

1.2. Філософія та освіта: актуальні проблеми взаємодії.

Штучний інтелект в освіті. Побудова ідеального університету

Кучера Т.М.

kuchera_tk@ukr.net

кандидат філософських наук, доцент,

доцент кафедри філософії

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»

м. Київ, Україна

ЯКІСТЬ ОСВІТИ – НЕВІД’ЄМНА СКЛАДОВА

СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Суспільство початку XXI століття розглядається як суспільство постіндустріальне, інформаційне, технологічне. Всі ці визначення так чи інакше характеризують його як століття реформування освіти, адже останнє забезпечує економічний розвиток, розвиток інститутів громадянського суспільства. Саме освіта значною мірою зумовлює майбутнє планети та світового співтовариства загалом [2, 22].

Зближення позицій європейських країн у економічній, соціальній та культурній сферах потребує створення єдиного освітнього простору, що сприятиме підвищенню мобільності викладачів, студентів й випускників шкіл.

Навчальні заклади мають бути готові приймати міжнародні правила або приймати участь у їх формуванні, а також навчитися діяти в умовах жорсткої конкуренції на внутрішньому та міжнародному ринках освітніх послуг і праці, орієнтуватися на інноваційні технології та випередження вимог споживачів.

Ухвалення концепції освіти протягом усього життя чи в іншій редакції – суспільства, яке вчиться, - потребує докорінної зміни всієї системи освіти. Йдеться про постіндустріальне суспільство знань, провідними характеристиками якого є:

1) перетворення знань на ключовий компонент будь-якої сфери людського життя;

2) перетворення знань на головний продукт діяльності (як суспільної, так і економічної) і головну її сировину [1, 887-888].

Реформування всієї освітньої системи України ставить одним із актуальних завдань проблему створення системи оцінки та забезпечення якості вищої освіти. Освіта є сферою, що готує людину до життя. Її головним завданням є навчити, виховати та розвивати особистість для того, щоб потім в житті використовувати набуті знання. Та на жаль, в останні роки якість вищої освіти в Україні знижується і прикладом є те, що в ХХ столітті учні, студенти активно користувалися бібліотеками, читальними залами, адже, коли людина читає, вона краще навчається, мислить, запам'ятовує. Але при теперішніх можливостях дуже легко навчатися, досить включити комп'ютер і через 5 хвилин реферат надруковано. Це добре, проте при цьому реферат, як правило, не читається, а просто здається. Де тоді ті знання та якість освіти?

Більшість науковців і практиків, які працюють у галузі освіти, вважають центральною проблемою реформування освіти, а саме підвищення її якості. Головним сьогодні є усвідомлення цієї проблеми, розуміння того, що таке якість освіти, чим вона визначається та від чого залежить, як її можна підвищити та чому з такими труднощами просувається цей процес.

Проблема якості освіти виявляється у протиріччі між сучасними потребами виробництва, економіки й суспільства та системою освіти, що не завжди та не в усьому відповідає цим потребам. Точніше кажучи, якість освіти не дозволяє ставити та вирішувати ті цілі розвитку, які необхідні сучасному суспільству. У деяких сферах спостерігається зниження якості освіти відносно минулого.

Для рішення цієї проблеми необхідне загальне усвідомлення важливості якості освіти, встановлення причин її зниження або уповільненого росту, формування системи управління якістю в комплексі всіх її параметрів – спеціалізації функцій аналізу, планування та контролю, створення механізмів мотивування, диверсифікованості управлінської діяльності за критеріями якості.

Актуальність та наскрізність означеної проблематики проявляється у реалізації відповідних програм на галузевому, регіональному, національному і міжнародному рівнях, а також на рівні окремих навчальних закладів. Відтак забезпечення якості освіти сьогодні вважається центральним завданням усіх інституційних змін у сфері освіти, а тому нерозривно пов'язане із питанням управління. Як зазначається у Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012 – 2021 роки, «якісна освіта є необхідною умовою забезпечення сталого демократичного розвитку суспільства, консолідації усіх його інституцій, гуманізації суспільно-економічних відносин, формування нових життєвих орієнтирів особистості» [3].

Таким чином, одним із основних викликів сьогодення є необхідність підвищення якості освіти. Будучи інтегральною характеристикою системи освіти, якість освіти відображає ступінь відповідності реальних освітніх результатів, що досягаються, нормативним вимогам, соціальним і особистісним очікуванням. Необхідність забезпечення якості освіти відтак відповідає інтересам як окремих освітніх закладів і здобувачів освіти, роботодавців і зацікавлених сторін (стейкхолдерів), так і всього суспільства в цілому.

Використана література:

1. Сбруєва А.А. Суспільство знань / А.А. Сбруєва // Енциклопедія освіти / АПН України; гол. ред.. В.Г. Кремень. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.

2. Лігум Ю.С. Якість освіти і новітні технології навчання в контексті інтеграції в європейський освітній простір // Педагогіка і психологія. Вісник НАПН України. – 2011. - № 2 (71). – С. 22-27.

3. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012-2021 роки. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua/images/files/news/12/05/4455.pdf>.